

Arrestnummer C/1136/2013
Repertoriumnummer 2013/2908
Datum van uitspraak 26 juni 2013
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal 2011/PGA/5654 2011/VJ11/1322

Ukharisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

**De STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van het
VLAAMS GEWEST,**
bevoegd voor het grondgebied van de provincie
met diensten gevestigd te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr.
balie van loco mr.
bij de balie van

advocaat bij de
advocaat

tegen

1.
geboren te op
en wonende te

beklaagde

2.
geboren te op
en wonende te

beklaagde

de beklaagde sub 1 aanwezig en bijgestaan en de
beklaagde sub 2 vertegenwoordigd door mr.
advocaat bij de balie van

1. Ten laste gelegde feiten

1.

Te van 4 mei 1995 tot 8 augustus 2007:

Bij inbreuk op de artikelen 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastréerd als

-

met oppervlakte van respectievelijk 22 a 47 ca en 4 a 53 ca,

eigendom van eerste en tweede verdachte ingevolge akte van
aankoop 19 september 1988, verleden voor notaris te

-

met oppervlakte van 34 a,

eigendom van eerste en tweede verdachte ingevolge akte van
aankoop van 11 augustus 1988 verleden voor notaris te

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van
het voormelde Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet
van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de
ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder
voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de
vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de
termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de
vergunning of in stand gehouden te hebben,

en voor wat betreft de eerste en de tweede, als eigenaar toegestaan of
aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals
voorzien in artikel 146, 1° en 2° in stand gehouden worden,

in casu:

- op perceel

een groene boogloods met oppervlakte 28,40 m op 14,70 m met
terreinverharding in beton rechts van de loods van ca 10 m op 25 m, een
prefab-garage en een volledige terreinverharding in klezel en grind vanaf
de voorliggende straat tot aan de loods en rechts van de loods, dienende
als parkeerruimte voor machines en allerlei motorvoertuigen,

- op perceel

opslag van gebruikte en herbruikbare bouwmaterialen zoals te kuizen en
gekuiste bakstenen, dakpannen, kasseien, natuursteen, ijzeren profielen,
gebroken puin, opvulgrond, twee prefab-garages, allerlei bouwafval en
een stookplaats.

2.

Te tussen 29 januari 2004 en 8 augustus 2007:

Bij inbreuk op artikel 4 §1, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 5 §1 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, de feiten voor wat betreft hinderlijke inrichtingen vallende onder rubriek 2 van bijlage 1 van voornoemd Besluit eveneens strafbaar gesteld bij de artikelen 2, 3, 12, 14, 20, 56 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu,

- opslag van allerlei afvalstoffen, waaronder houtafval, roofing, bouwpuin (rubriek 2.1.1 van bijlage 1 van Vlarem I)
- opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan een verwerking verbonden (rubriek 2.1.2 van bijlage 1 van Vlarem I)
- twee niet-huishoudelijke inrichtingen voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens (rubriek 15.4 van bijlage 1 van Vlarem I)
- twee brandstofverdeelinstallaties met elk één verdeelslang (rubriek 17.3.9 van bijlage 1 van Vlarem I)

3.

Te tussen 28 januari 2005 en 24 mei 2007, meermaals minstens op 29 januari 2005, 31 mei 2005, 7 april 2006 en 23 mei 2007:

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, spijts het verbod afvalstoffen verwijderd of achtergelaten te hebben in strijd met de voorschriften van het Decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, in casu, verbranden van allerlei houtafval.

De daavaardina werd overgeschreven met vermelding:

Hypotheekkantoor
Kosten: € 143,23
De bewaarder,

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, bij verstek gewezen op 19 december 2008 door de correctionele rechtbank van Tongeren, kamer 11, werd als volgt beslist:

Verklaart beklaagden _____ en _____ schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagden _____ en _____ hiervoor ieder tot een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 45 opdecimies en aldus gebracht op 5.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Verplicht beklaagden _____ en _____ tevens ieder tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecimies en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklaagden _____ en _____ een vergoeding op van ieder 29,30 euro.

Veroordeelt beklaagden _____ en _____ tot de strafkosten deze tot op heden begroot op 58,38 €.

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert;

- Het slopen van de boogloods;
- Teniet doen van de reliëfwijzigingen door het opbreken van alle terreinverhardingen, oppervlakte ca. 10 m bij ca. 25 m, in beton rechts van de boogloods op perceel _____ (voorheen _____) en van de volledige terreinverharding in kiezel en grind vanaf de voorliggende straat tot aan de loods en rechts van de loods. Deze ruimte dient beplant te worden met streekeigen bomen en mag nadien niet meer benut worden als parkeerruimte voor machines, vrachtwagen en personenwagens;
- Op perceel _____ dienen alle gestorte materialen te worden verwijderd.

en dit binnen het JAAR, na het in kracht van gewijsde gaan van deze beslissing, en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, of de burgerlijke partij(en) Ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid of de burgerlijke partij(en) die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan of te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan binnen één jaar na de betekening van dit vonnis, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 250,00 euro per dag.

Beveelt het exploitatieverbod van de inrichting, met maatschappelijke zetel te die aan de oorsprong van voormelde bewezen inbreuken zoals vermeld in de dagvaarding ligt totdat een nieuwe geldige, en niet - geschorste milieuvergunning werd bekomen voor de betrokken inrichting.

Zegt voor recht dat dit exploitatieverbod ingaat op het ogenblik dat het vonnis van kracht van gewijsde heeft bekomen.

Veroordeelt beklaagden tot betaling van een dwangsom van 150,00 euro per dag bij niet-naleving van het exploitatieverbod binnen de gestelde termijn.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van betichten bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Ondergetekende griffier bevestigt dat de identiteit van beklaagden overeenstemt met het uittreksel uit de akten van de burgerlijke stand en uit het bevolkingsregister.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 26 oktober 2011 door de beklaagden tegen alle schikkingen te hunnen laste, met uitzondering van de tenlastelegging 1, enkel in zoverre deze tenlastelegging betrekking heeft op het perceel kadastraal gekend als 4de afdeling, sectie A, nr.
- op 27 oktober 2011 door de eiser tot herstel tegen alle schikkingen tegen de beklaagden
- op 28 oktober 2011 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied tegen de beklaagden

tegen het vonnis, op verzet tegen voormeld verstekvonnis d.d. 19 december 2008, op tegenspraak gewezen op 18 oktober 2011 door de correctionele rechtbank van Tongeren, kamer 11, waarbij beslist werd:

...

In het tussenvonnis van 16/10/2009 werd de ten laste gelegde feiten geherkwalificeerd. Voor alle duidelijkheid wordt hierbij de volledige omschrijving van de tenlastelegging na herkwalificatie nogmaals weergegeven.

Tenlastelegging 1

Te van 4 mei 1995 tot 8 augustus 2007:

Bij inbreuk op artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de feiten sedert 01/09/2009 strafbaar gesteld bij de artikelen 93, 146, 149 en 160 van voornoemd decreet (decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid), thans artikelen 4.2.1, 6.1.1, 6.1.41 en 6.2.1 als gecodificeerd door het besluit van de Vlaamse regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009)

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als

- Nrs.

Met een oppervlakte van respectievelijk 22 a 47 ca en 4 a 53 ca

Eigendom van eerste en tweede verdachte ingevolgd akte van aankoop 19 september 1988, verleden voor notaris te

- Nr.

Met een oppervlakte van 34 a

Eigendom van eerste en tweede verdachte ingevolge akte van aankoop 11 augustus 1988, verleden voor notaris te

handelingen te hebben verricht, omschreven in artikel 4.2.1 van het Decreet van 18.05.1999 als gecodificeerd door het besluit van de Vlaamse regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, in stand gehouden te hebben,

en voor wat betreft de eerste en de tweede, als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2° in stand gehouden worden,

in casu,

- op perceel

een groene boogloods met oppervlakte 28,40 m op 14,70 m met terreinverharding in beton rechts van de loods van ca 10 m op 25 m, een prefab-garage en een volledige terreinverharding in kiezel en grind vanaf de voorliggende straat tot aan de loods en rechts van de loods, dienende als parkeerruimte voor machines en allerlei motorvoertuigen,

- op perceel

opslag van gebruikte en herbruikbare bouwmaterialen zoals te kuizen en gekuiste bakstenen, dakpannen, kasselen, natuursteen, ijzeren profielen, gebroken puin, opvulgrond, twee prefab-garages, allerlei bouwafval en een stookplaats.

Tenlastelegging 2

Te tussen 29 januari 2004 en 8 augustus 2007:

Bij inbreuk op artikel 4 §1, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1, 1°, §2 en §3 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de feiten sedert 01.05.09 strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 16.6.1 § 1 van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid d.d. 05.04.1995 met titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" en artikel 5 §1 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, de feiten voor wat betreft hinderlijke inrichtingen vallende onder rubriek 2 van bijlage 1 van voornoemd Besluit eveneens strafbaar gesteld bij de artikelen 2, 3, 12, 14, 20, 56 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, de feiten sedert 01.05.09 strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 16.6.3 § 1 van het decreet houdende algemene

bepalingen inzake milieubeleid d.d. 05.04.1995 met titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen"

zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu,

- opslag van allerlei afvalstoffen, waaronder houtafval, roofing, bouwpuin (rubriek 2.1.1 van bijlage 1 van Vlarem I)
- opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan een verwerking verbonden (rubriek 2.1.2 van bijlage 1 van Vlarem I)
- twee niet-huishoudelijke inrichtingen voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens (rubriek 15.4 van bijlage 1 van Vlarem I)
- twee brandstofverdeelinstallaties met elk één verdeelslang (rubriek 17.3.9 van bijlage 1 van Vlarem I)

Tenlastelegging 3

Te tussen 28 januari 2005 en 24 mei 2007, meermaals minstens op 29 januari 2005, 31 mei 2005, 7 april 2006 en 23 mei 2007:

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 14, 20, 56 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 1994, de feiten sedert 01.05.09 strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 16.6.3 §1 van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid d.d. 05.04.1995 met titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen"

spijs het verbod afvalstoffen verwijderd of achtergelaten te hebben in strijd met de voorschriften van het Decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, in casu, verbranden van allerlei houtafval

...

Op strafgebied:

Ontslaat eerste beklaagde en tweede beklaagde van rechtsvervolgning voor wat betreft tenlastelegging 1 zoals hierboven omschreven, maar enkel in zoverre deze tenlastelegging betrekking heeft op het perceel kadastraal gekend als

Verklaart beklaagden en schuldig aan het hen ten laste gelegde feit 1, in zoverre deze tenlastelegging betrekking

heeft op het perceel kadastraal gekend als
en aan de hen ten laste gelegde feiten 2 en 3.

Veroordeelt beklagden en hiervoor ieder
tot een geldboete van 900 euro, verhoogd met 45 opdecimen en aldus
gebracht op 4.950,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15
dagen.

Verplicht beklagden tot betaling van elk een bedrag van 25 euro,
vermeerderd met 45 opdecimen en alzo gebracht op elk 137,50 euro,
bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp
aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklagden een vergoeding op van elk 31,28 euro.

Veroordeelt beklagden en tot de
strafkosten van het verstek, alsmede tot de kosten van het verzet, deze
tot op heden in totaal begroot op 216,65 euro.

Met betrekking tot de herstellvordering,

Verklaart zich onbevoegd om uitspraak te doen over de herstellvordering
in zoverre deze betrekking heeft op andere percelen dan de percelen
kadastraal gekend als

Stelt vast dat er conform art 6.1.1 vierde lid VRCO de herstellvordering
niet kan worden ingewilligd in zoverre ze betrekking heeft op de percelen

Verklaart de herstellvordering voor het overige ontvankelijk en gegrond
zoals hierna bepaald.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand van
perceel hetgeen impliceert dat op perceel alle gestorte
materialen dienen te worden verwijderd.

en dit binnen het JAAR, na de betekening van het huidige vonnis.

Beslist dat in geval het herstel van de plaats niet wordt uitgevoerd, de
stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en
schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, op
kosten van beklagden

Zegt dat de overheid of de particulier die het vonnis uitvoert gerechtigd
is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de
plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te
vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat gehouden zijn alle
uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der

materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt en voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan binnen één jaar na de betekening van dit vonnis, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 250,00 euro per dag.

Met betrekking tot het exploitatieverbod

Beveelt het exploitatieverbod van de inrichting, met maatschappelijke zetel te die aan de oorsprong ligt van voormelde bewezen tenlastelegging 2 totdat een nieuwe geldige, en niet-geschorste milieuvergunning werd bekomen voor de betrokken inrichting.

Zegt voor recht dat dit exploitatieverbod ingaat op het ogenblik dat het vonnis van kracht van gewijsde heeft bekomen.

Veroordeelt beklaagden tot: betaling van een dwangsom van 150,00 euro per dag bij niet-naleving van het exploitatieverbod binnen de gestelde termijn.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van betichten bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Ondergetekende griffier bevestigt dat de identiteit van beklaagden overeenstemt met het uittreksel uit de akten van de burgerlijke stand en uit het bevolkingsregister.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid d.d. 18.01.2010, gevoegd aan het strafdossier als stuk 33.

3.2.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 15 mei 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagde sub 1. in persoon en beide beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep van beklaagden, in zoverre dit betrekking heeft op de bepalingen van het bestreden vonnis met betrekking tot de herstellvordering waarbij de rechtbank:

- zich onbevoegd verklaart om uitspraak te doen over de herstellvordering in zoverre deze betrekking heeft op andere percelen dan de percelen kadastraal gekend als
- vaststelt dat er conform art. 6.1.1. vierde lid VCRO de herstellvordering niet kan worden ingewilligd in zoverre ze betrekking heeft op de percelen

is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

De hogere beroepen zijn voor het overige regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten sub 3. geactualiseerd te worden als volgt:

"Overwegende dat de feiten met Ingang van 1 juni 2012 als volgt dienen omschreven te worden:

Bij inbreuk op de artikelen 3, 12 §1 en 69 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen (B.S. 28.02.2012) afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, meer bepaald door het verbranden van allerlei houtafval,

de felten strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig artikel 16.6.3.51, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

Tevens dient de tijdsbepaling – rekening houdend met stuk 326 – gepreciseerd te worden als volgt:

"Te tussen 28.01.2005 en 22.05.2007, meermaals, minstens op 29.01.2005, 31.01.2005, 07.04.2006 en 21.05.2007:".

In tenlastelegging 2. dienen de volgende preciseringen en verbeteringen te worden aangebracht:

"...

- opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan een verwerking verbonden (rubriek 2.1.2.a van bijlage 1 van Vlarem I)*
- twee niet-huishoudelijke inrichtingen voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens (rubriek 15.4.2.a van bijlage 1 van Vlarem I)*
- twee brandstofverdeelininstallaties met elk één verdeelslang (rubriek 17.3.9.2° van bijlage 1 van Vlarem I)".*

In het bestreden vonnis heeft de eerste rechter de volledige omschrijving van de tenlasteleggingen ingevolge de bij tussenvonnissen d.d. 16.10.2009 doorgevoerde herkwalficatie, weergegeven.

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

4.3.1.1. voorafgaand: met betrekking tot het door beklagden gevorderde plaatsbezoek (biz. 15 conclusie beklagden):

Samen met de eerste rechter is het hof van oordeel dat het op basis van de inhoud van het strafdossier – in het bijzonder de diverse vaststellingen door het Agentschap Inspectie RWO – en de door beklagden voorgebrachte stukken, voldoende ingelicht is over de plaatselijke toestand van de kwestieuze percelen.

Het hof beveelt dan ook geen plaatsbezoek.

4.3.1.2. tenlastelegging 1.

Het hof onderschrijft het door de eerste rechter ingenomen standpunt dat de rechtbank, en thans het hof, enkel gevat is voor feiten van Instandhouding, en derhalve niet voor het uitvoeren of het voortzetten van een handeling.

De eerste rechter heeft eveneens terecht vastgesteld dat hij enkel gevat is voor de feiten van Instandhouding op de percelen die kadastraal gekend zijn onder 4de afdeling, sectie A, nummers (beiden gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied) en (gelegen in natuurgebied). Het hof is derhalve niet gevat voor feiten die op perceel gepleegd zouden zijn. Het zijn trouwens niet de processen-verbaal in het strafdossier die het voorwerp van de vervolging bepalen, doch wel de inhoud van de dagvaarding.

De stedenbouwkundige Inspecteur houdt echter voor dat tenlastelegging 1. niet beperkt zou zijn tot loutere Instandhouding, doch dat deze tenlastelegging tevens betrekking zou hebben op het verrichten van handelingen zonder of in strijd met een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Uit de libellering van tenlastelegging 1. kan echter enkel afgeleid worden dat de vervolging betrekking heeft op het misdrijf van Instandhouding.

Verder houdt de stedenbouwkundige Inspecteur ten onrechte voor dat de feiten met betrekking tot de percelen en (beiden gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied) nog steeds strafbaar zijn na depenalisatie (art. 6.1.1, lid 3 VCRO) van het misdrijf van Instandhouding, desgevallend onder een andere kwalificatie. Door de illegale constructie te gebruiken strijdig met de gewestplanbestemmingen of stedenbouwkundige vergunningen, zou dit een complexe actieve handeling vormen die te onderscheiden is van Instandhouding en onder de kwalificatie "voortzetting" deel uitmaakt van de ten laste gelegde feiten zowel op grond van art. 6.1.1. eerste lid, 1° als 6° VCRO.

Tevergeefs wil de stedenbouwkundige inspecteur de feiten van instandhouding nog horen herkwalficeren als een Inbreuk op art. 6.1.1. eerste lid, 1° en 6° van de VCRO nu een dergelijke inbreuk eveneens als een oprichtingsmisdrijf en aflopend misdrijf dient te worden beschouwd.

De gedraging van instandhouding kan echter niet heromschreven worden als een handeling van voortgezet gebruik ongeacht de aard van de norm die bij dit strijdig gebruik zou zijn overtreden. Immers, de vermeende inbreuk op het art. 6.1.1. eerste lid, 1° en 6° VCRO betreft dan gebeurlijk nieuwe of andere feiten dan die waarmee het hof is gelast en die kunnen niet voor het eerst in hoger beroep aanhangig gemaakt worden.

Dit vindt ook steun in het cassatiearrest van 17/01/2012 waarin een onderscheid gemaakt wordt tussen enerzijds het "*plegen*" of "*het voortzetten*" van de inbreuk op een bestemmingsvoorschrift door een daarmee strijdig gebruik (die meerdere positieve als aflopende handelingen van gebruik veronderstellen) en anderzijds de strafbare "*instandhouding*" die één voortdurend misdrijf van behoud van de delictuele toestand van gebruik (ontstaan ten gevolge van voormelde positieve handelingen) veronderstelt waaraan de dader geen einde heeft gesteld.

Tenlastelegging 1. vermeldt niet het bestaan van meerdere inbreuken die door eenheid van opzet zouden verbonden zijn maar enkel een feit van instandhouding gedurende een zekere periode en deze instandhouding is niet langer strafbaar.

De eerste rechter heeft toepassing gemaakt van art. 2 lid 2 Sw., waardoor de beklaagden, in zoverre tenlastelegging 1. betrekking heeft op de percelen en worden ontslagen van rechtsvervolging.

In zoverre tenlastelegging 1. betrekking heeft op het perceel werden de beklaagden terecht schuldig bevonden aan deze tenlastelegging, en heeft de eerste rechter ter zake terecht verwezen naar de talrijke vaststellingen in de processen-verbaal in het strafdossier.

4.3.1.3. tenlastelegging 2.

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier – in het bijzonder de inhoud van het proces-verbaal nr. (stuk 284) – is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub 2. zoals hiervoor gepreciseerd en verbeterd, bewezen gebleven.

4.3.1.4. tenlastelegging 3.

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub 3. zoals hiervoor geactualiseerd en gepreciseerd bewezen gebleven.

Het hof verwijst ter zake naar de objectieve vaststellingen in het strafdossier, waaronder stuk 206 met foto's van de grote vuurhaard (feiten d.d. 29.01.2005), stuk 272 met foto's van het nog brandend vuur (feiten d.d. 07.04.2006) en stuk 326 met foto van het nog smeulend vuur met een grote hoop assen (feiten d.d. 21.05.2007), en naar de verklaringen van eerste beklagde

4.3.1.5. straftoemeting

De eerste rechter nam terecht aan dat de verschillende misdrijven zoals aangenomen en bewezen bevonden in hoofde van de beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon en de ingesteldheid van de beide beklaagden,
- het blanco strafregister van tweede beklagde en de gelijkaardige strafrechtelijke veroordelingen van eerste beklagde (afvalstoffen),
- de vaststelling dat eerste beklagde geen lering heeft getrokken uit zijn vroegere veroordelingen inzake inbreuken op het afvalstoffendecreet,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening en de wetgeving inzake afvalstoffen, en die in hoofde van beklaagden ingegeven werden door gemakkelijk geldgewin,
- de hinder voor het milieu en de omwonenden die door de gepleegde feiten veroorzaakt werd,
- het tijdsverloop tussen de gepleegde feiten en de berechting ervan zonder dat er sprake is van een overschrijding van een redelijke termijn.

De eerste rechter legde aan de beide beklaagden een wettige en aan de persoon van deze beklaagden, daarbij rekening houdende - wat eerste beklagde betreft - met zijn strafrechtelijk verleden, en aan de omstandigheden en de ernst van de feiten, aangepaste geldboete van 900 EUR meer de opdedemen op, zodat het hof deze geldboete bevestigt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het hof bijtreedt en herneemt.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen, en moet hen leren de regelgeving inzake stedenbouw en milieu strikt na te leven.

4.3.2. Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering kan enkel betrekking hebben op de percelen vermits beklaagden enkel voor inbreuken met betrekking tot deze percelen worden vervolgd. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft enkel voor deze percelen advies verleend (zie stuk 33, blz. 5).

In zoverre de herstellvordering geënt is op de feiten sub 1. van Instandhouding op de percelen die kadastraal gekend zijn onder (beiden gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied), kan op grond van art 6.1.1 laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de herstellvordering die is ingesteld op grond van Instandhouding vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is, wat hier het geval is. De tekst van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de wil van de decreetgever zijn daaromtrent zeer duidelijk, wat ook bevestigd werd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest d.d. 29 juli 2010.

Ten onrechte wil de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering dan ook koppelen aan het misdrijf van oprichting voorzien in artikel 6.1.1. lid 1.1° en 6°, zijnde feiten waarmee het hof niet gelast is en er derhalve geen rechtsmacht over heeft. Het hof verwijst naar zijn uiteenzetting hoger "op strafgebied" die het hier herhaalt en overneemt.

Wat perceel betreft, heeft de eerste rechter terecht geoordeeld dat de instandhouding voor dit perceel wel nog strafbaar is, en dat hierop wel de herstellvordering kan worden gebaseerd.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering, in zoverre deze betrekking heeft op perceel is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden felten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De tot het perceel beperkte gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 18.01.2010 een eensluidend advies, en benadrukte dat de aanvulgronden, de machines en de gestorte materialen op perceel een aantasting betekenen van de landschappelijke waarden en natuurwaarden ter plaatse. Zij leggen een onnodig hoge druk op het landschap en het natuurgebied in de onmiddellijke omgeving.

Dat beklaagden er louter een andere visie op na houden is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstellvordering met betrekking tot perceel zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklaagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

Op grond van art. 149 §1 DRO en art. 6.1.41 §3 Vlaamse Codex bepaalt het hof de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen, gelet op de omvang van de werken en de geplande herlokalisatie van de bedrijfsexploitatie van beklaagden, op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Er is geen reden om een langere hersteltermijn te rechtvaardigen.

De door de eerste rechter opgelegde dwangsom van 250 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van het perceel in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, wordt bevestigd.

Het hof bepaalt hierbij dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Het opleggen van een dwangsom moet beklagden ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklagden en niet aan de stedenbouwkundige inspecteur. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

4.3.3. Met betrekking tot het exploitatieverbod

Wat betreft het door de eerste rechter als veiligheidsmaatregel opgelegde exploitatieverbod op grond van artikel 16.6.5. van het decreet van 5 april 1995 (gebaseerd op de feiten sub 2.), is het hof van oordeel dat, rekening houdend met de door beklagden beoogde herlokalisatie van hun bedrijfsexploitatie, dit exploitatieverbod bevestigd kan worden, inclusief de opgelegde dwangsom van 150 euro per dag bij het niet naleven van het exploitatieverbod, mits deze wijziging dat het exploitatieverbod met betrekking tot de inrichting gelegen te

(gekadastraerd als

zal ingaan op de eerste dag na afloop van de hiervoor bevolen termijn voor het uitvoeren van de herstellordering.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 187, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1., 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.1. lid 3, 6.1.1. lid 4, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 2, 3, 4, 39 van het decreet van 28 juni 1985

- 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 93 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008
- 16.6.1.§1, 16.6.3.§1., 16.6.5 van het decreet van 5 april 1995
- rubriek 2.1.1., 2.1.2.a., 15.4.2.a., 17.3.9.2° van bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 2, 3, 12, 15 tot 32, 54, 56 van het decreet van 2 juli 1981
- 9, 21, 23, 24, 25, 26, 34 van het decreet van 21 december 2007
- 3, 12, 22, 23 tot 33, 68, 69, 79, 81, 86 van het decreet van 23 december 2011
- 12.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep van beklaagden, in zoverre dit betrekking heeft op de bepalingen van het bestreden vonnis met betrekking tot de herstellvordering waarbij de rechtbank:

- zich onbevoegd verklaart om uitspraak te doen over de herstellvordering in zoverre deze betrekking heeft op andere percelen dan de percelen kadastraal gekend als
- vaststelt dat er conform art. 6.1.1. vierde lid VCRO de herstellvordering niet kan worden ingewilligd in zoverre ze betrekking heeft op de percelen

niet ontvankelijk bij gebrek aan belang;

Verklaart de hogere beroepen voor het overige ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot de omschrijving van de feiten zoals deze werd overgenomen uit het tussenvonniss van 16 oktober 2009, mits de precisering en verbetering van de omschrijving van de feiten sub 2. en de actualisering en precisering van de feiten sub 3. zoals hierboven vermeld (zie pagina's 7-9, 12-13);

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre hierbij:

- eerste beklaagde en tweede beklaagde werden ontslagen van rechtsvervolging voor wat betreft tenlastelegging 1., maar enkel in zoverre deze tenlastelegging betrekking heeft op de percelen kadastraal gekend als
- eerste beklaagde en tweede beklaagde schuldig werden verklaard aan het hen ten laste gelegde feit 1., in zoverre deze tenlastelegging betrekking heeft op het perceel kadastraal gekend als en aan de hen ten laste gelegde feiten 2. en 3. (zoals geactualiseerd, gepreciseerd en verbeterd);
- eerste beklaagde en tweede beklaagde voor deze vermengde feiten ieder werden veroordeeld tot een geldboete van NEGENHONDERD EURO, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op VIERDUIZEND NEGENHONDERDVIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige als volgt:

- verplicht eerste beklaagde en tweede beklaagde elk om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo telkens gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;
- legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;
- stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004 doch niet na 31 december 2011;

Met betrekking tot de herstellvordering

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot:

- de onbevoegdverklaring om uitspraak te doen over de herstellvordering in zoverre deze betrekking heeft op andere percelen dan de percelen kadastraal gekend als
- de vaststelling dat conform art 6.1.1. vierde lid VRCO de herstellvordering niet kan worden ingewilligd in zoverre ze betrekking heeft op de percelen

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige;

Beveelt beklaagden solidair de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert dat op perceel alle gestorte materialen dienen te worden verwijderd, binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen twee jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Met betrekking tot het exploitatieverbod

Bevestigt het bestreden vonnis, met inbegrip van de opgelegde dwangsom, mits deze wijziging dat het exploitatieverbod - op grond van

artikel 16.6.5. van het decreet van 5 april 1995 - met betrekking tot de inrichting gelegen te (gekadastraerd als , zal Ingaan op de eerste dag na afloop van de hiervoor bevolen termijn voor het uitvoeren van de herstellvordering.

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige op hen betrekking hebbende kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 456,10 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten, hierin begrepen de kosten van het verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan de beklaagden zelf te wijten zijnde.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 26 juni 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier